

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/30/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412203664
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5412203664.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Justičná 9, Bratislava, IČO: 36 789 615, proti odporcovi: I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, K. T., v konaní o zaplatenie 1884,50 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 4C/73/2012-49 zo dňa 30. októbra 2012, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č.k. 4C/73/2012-49 zo dňa 30. októbra 2012 zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi istinu 1.532,67 eur, s úrokom z omeškania vo výške 18,62 % ročne od 15.02.2011 do 28.07.2011, s úrokom vo výške 8,75 % ročne od 13.09.2012 do zaplatenia, dlžné poistné vo výške 8,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 15.02.2011 do 28.07.2011, poplatok za vedenie účtu vo výške 11,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 15.02.2011 do 28.07.2011, a to v splátkach po 35,- eur mesačne vždy do každého 25. dňa toho ktorého mesiaca, pričom prvá splátka je splatná 25. deň v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku s tým, že neuhradením čo i len jednej splátky, sa stáva splatným celý dlh. V ostatnej časti súd návrh zamietol. Vyslovil, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti veci samej.

Rozsudok odôvodnil s poukazom na jednotlivé ustanovenia zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 11.6.2010 a ust. Občianskeho zákonníka § 52 ods. 1,2,3,4, § 53 ods. 1,2,3,4,5,6, § 53a ods. 1,2, § 53b ods. 1, § 53c a § 54 ods. 1,2,3. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že odporca dňa 21.6.2010 podpísal úverovú zmluvu ev. č. 9980, číslo zmluvy 4006034656, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 1.600,- eur s tým, že tento má uhrádzať v splátkach po 38,13 eur mesačne v počte 84 splátok do 15. dňa v mesiaci, s ročnou úrokovou sadzbou 18,62 %, RPMN bola priemerne vo výške 18,59 %. Poplatok za vedenie účtu bol určený 1,99 eur zahrnutý v splátke. Ďalej bol určený poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok vo výške 0,30 eur mesačne zahrnutý v splátkach. Podľa bodu 50 odporca, ako klient súhlasil, aby bol poistený pre prípad dlhodobej pracovnej

neschopnosti, invalidity a smrti následkom úrazu vo výške 1,46 eur mesačne. Ďalej sa v zmluve uvádza, že súčasťou zmluvy sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., pričom klient prehlásil, že tieto prevzal, sa s nimi oboznámil, sú mu zrozumiteľné, považuje ich za určité a prejavuje súhlas byť týmito podmienkami viazaný. Poslednú splátku zaplatil dňa 15.01.2011, následne splátky dňa 15.02.2011, 15.03.2011, 15.04.2011, 15.06.2011 a 15.07.2011 neuhradil a zo strany navrhovateľa došlo k zosplatneniu dlhu ku dňu 28.07.2011. Odporca uhradil na istine celkom 65,23 eur, na poplatku za vedenie účtu 13,93 eur, na poistnom 10,22 eur a to ku dňu 15.02.2011, ďalej uhradil na poplatku „za možnosť zmeny výšky a počtu splátok“ 2,10 eur. Túto časť zmluvy súd vyhodnotil ako neplatnú, ktorá je v neprospech spotrebiteľa, a to z dôvodu, že sa spoplatňuje možnosť, ktorá ani nemusí v budúcnosti nastať. V zmluve je uvedené, že klient a spoločnosť uzavreli dohodu o možnosti zmeny výšky a počtu splátok, avšak obsah tejto dohody zo zmluvy nevyplýva. Sumu 2,10 eur súd potom započítal na uhradené splátky istiny. Celkom teda odporca na istine uhradil 67,33 eur. Na istine ku dňu zosplatnenia zostal odporca dlžný 1.532,67 eur, na ktorú sumu ho súd zaviazal spolu s uplatňovaným úrokom z omeškania vo výške 18,62 % ročne od 15.02.2011 do 28.07.2011, teda odo dňa omeškania do dňa zosplatnenia a s úrokom vo výške 8,75 % ročne od 13.09.2012 do zaplattenia. Pokiaľ sa týka úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne, tento súd priznal od 13.09.2012, teda odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby odporcovi, keď doručenie žaloby možno považovať za výzvu na zaplattenie a nie deň spísania žaloby 10.08.2012 tak, ako to požadoval navrhovateľ. Úrok priznal v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., teda vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania, čo predstavuje 8 + 0,75 %.

Prvostupňový súd žalobu navrhovateľa zamietol z týchto uplatňovaných nárokov:

1. úroku z vyššie uvedenej zosplatnenej istiny (ktorý by mal odporca uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaný v zmysle Hlavy ÚP s názvom ukončenia úverovej zmluvy o poskytnutí úveru) + zmluvná pokuta vo výške 169,84 eur,
2. poplatku za upomienku vo výške 16,25 eur,
3. úroku z omeškania od zosplatnenia do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu vo výške 165,64 eur.

V tejto časti súd žalobu zamietol pre jej neurčitosť, nekonkrétanosť a nezrozumiteľnosť.

V bode 1/ nie je uvedené obdobie, za aké sa úrok uplatňuje, v akej výške a čo z toho tvorí zmluvnú pokutu. V bode 2/ súd považuje výšku poplatku za upomienku neprimerane vysokú, pričom nebolo špecifikované, aké náklady boli v súvislosti s upomienkou vynaložené. V bode 3/ nie je uvedené, za aké obdobie a v akej výške sa úroky uplatňujú.

Pokiaľ navrhovateľ uplatňoval konkrétne výšku úrokov určené pevnou sumou, bolo podľa názoru súdu jeho povinnosťou tieto sumy presne špecifikovať tak, aby boli preskúmateľné nielen súdom, ale aj samotným odporcom. Dôkazné bremeno tu zaťažuje navrhovateľa a nie je možný iba odkaz na všeobecné úverové podmienky, ktorými sa mal cítiť odporca v zmysle uzavretej zmluvy viazaný, považovať ich za zrozumiteľné a určité. Odporca bol pri uzavretí slabšou zmluvnou stranou, ustanovenia o úverových podmienkach sú v zmluve napísané veľmi drobnými, ťažko čitateľnými písmenami a sú súčasťou predtlačenej formulárovej zmluvy, ktoré musel podpísať odporca bez výhrad, pokiaľ chcel získať úver. Tieto skutočnosti nedokázal presne špecifikovať ani právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní. Dňa 17.10.2012 doručil súdu navrhovateľ faxové podanie, ktorým sa snažil pohľadávku bližšie špecifikovať. V zákonnej 3-dňovej lehote však originál súdu nedoručil. Na toto podanie súd pri rozhodovaní potom neprihliadal, a to aj s poukazom na poučenie podľa § 120 ods. 4/ O.s.p. dané účastníkom na pojednávaní dňa 11.10.2012 a vyjadrenie zástupcu navrhovateľa.

Navrhovateľ proti zamietajúcej časti žalobného návrhu podal odvolanie. Uviedol, že súd zamietol nároky navrhovateľa z dôvodu neurčitosti, nekonkrétности a nezrozumiteľnosti, s čím nesúhlasí. Poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok bol platne dohodnutý. Išlo o prípad, že sa napríklad klient dostane do nejakej zložitej situácie, tak si môže zmeniť výšku a počet splátok. Uvedené nie je v neprospech spotrebiteľa. Nemôže ani súhlasiť so zamietnutím nároku - úrok zo zosplatnenej istiny (ktorý by mal

odporca uhradiť v prípade riadneho platenia úveru uplatňovaný v zmysle Hlavy ÚP s názvom ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru) vo výške 169,84 eur. Ide o nárok uplatňovaný podľa § 7 Hlavy 7 (prípád vzniku skutočnosti, na základe ktorých je klient povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti), ak je jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Odvolateľ poplatok za upomienku vo výške 16,25 eur nepovažuje za vysokú. Poukazuje na to, že je potrebné vziať do úvahy, že si niekto musí u navrhovateľa sadnúť a túto upomienku spísať. Nemôže súhlasiť ani s nepriznaním úroku z omeškania od zosplatnenia odo dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu vo výške 165,64 eur. V návrhu na vydanie platobného rozkazu je uvedené, že ide o úrok z omeškania od zosplatnenia, ku ktorému došlo 28.7.2011 do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu. Okrem uvedených nárokov súd zamietol aj nárok na úrok z úveru vo výške 141,41 eur, pričom ide o úrok z úveru do času zosplatnenia, ktorý je vo výške 18,62 % ročne, ktorý nemožno považovať za neprimeraný. Odvolateľ ďalej uviedol, že napriek ich vysvetleniu na pojednávaní, keď im bola doručená zápisnica, z ktorej vyplynulo, že ich vysvetlenie nebolo zachytené doslovne, a teda nevedeli, či tomu súd porozumel, poslali faxom na súd podanie zo dňa 16.10.2012, ktoré v rovnaký deň poslali na súd aj poštou. Preto vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že navrhovateľovi prizná aj nároky prvostupňovým súdom nepriznané, a teda návrhu vyhovie v celom rozsahu alebo, aby rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý potvrdil, že je skutočne dlžný navrhovateľovi.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil. V odvolaní nenapadnutej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli účastníci v rámci odvolacieho konania, konštatuje, že súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre rozhodnutie veci, keď vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil postupom podľa ust. § 132 O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil.

Odvolací súd preto nemohol prisvedčiť odvolateľovi, ktorého odvolanie nepovažoval za dôvodné a zhodne ako súd prvého stupňa aj odvolací súd uvádza, že pokiaľ navrhovateľ uplatňoval konkrétne výšky úrokov určené pevnou sumou, bolo jeho povinnosťou tieto sumy presne špecifikovať tak, aby boli preskúmateľné nielen súdom, ale aj odporcom. Správne prvostupňový súd uviedol, že dôkazné bremeno tu zaťažovalo navrhovateľa a nie je možný iba odkaz na všeobecné úverové podmienky, ktorými sa mal cítiť odporca v zmysle uzavretej zmluvy viazaný, považovať ich za určité a zrozumiteľné. Odporca bol pri uzavretí úverovej zmluvy slabšou zmluvnou stranou, ustanovenia o úverových podmienkach sú v zmluve napísané drobnými ťažko čitateľnými písmenami a sú súčasťou predtlačenej formulárovej zmluvy, ktoré odporca nemohol nijakým spôsobom ovplyvniť a ktoré musel podpísať bez výhrad, pokiaľ chcel získať úver. Čo sa týka faxového podania zo dňa 16.10.2012, na ktoré odvolateľ poukazuje, odvolací súd poznamenáva, že navrhovateľ mal upresniť svoje vysvetlenie do skončenia dokazovania pred súdom prvého stupňa, ktoré bolo ukončené po poučení podľa § 120 ods. 4 O.s.p. uznesením na pojednávaní

dňa 11.10.2012. Preto na uvedené faxové podanie už prvostupňový súd nemohol prihliadať a podľa odvolacieho súdu ani správne neprihliadal.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ v odvolacom konaní úspešný nebol, preto mu podľa uvedených zákonných ustanovení právo na náhradu trov odvolacieho konania nepatrí. Úspešný bol odporca, ktorému v súvislosti s odvolacím konaním trovy nevznikli, preto bolo rozhodnuté, že odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.